

EDITORIAL

Promeses i projectes

«Déficit» i «Deute» aquestes són les dues paraules que, segons el nou delegat del Govern a Tarragona, la ciutadania s'ha de posar al cap per entendre l'acció del nou Govern de la Generalitat; per entendre, en definitiva, per què s'aplicarà una política d'austeritat durant els propers mesos –és possible que durant uns anys ateses les circumstàncies. Aquesta és una de les afirmacions que Joaquim Nin ha realitzat a l'entrevista que publica avui **Diari Més**; una entrevista en què, en

tot moment, va deixar anar grans dosis de realisme. No hi ha nous projectes, no hi ha promeses. Joaquim Nin és conscient que molts dels projectes dels quals se n'ha parlat durant els darrers mesos de la legislatura no han superat el llindar de les idees. Ara toca separar el gra de la palla, les promeses dels projectes, tal com deia Joaquim Nin, i realment se sabrà quina és l'herència de l'anterior Govern tripartit.

TRIBUNA

Prediccions (I)

En els darrers dies van aparèixer als mitjans de comunicació diferents ànalisis, estudis i treballs, que en el fons el que fan és intentar interpretar el que ens portarà l'any 2011, pel que fa a les qüestions econòmiques, que a tots ens afecten.

Ja sé que seria molt petulant, per part meva, intentar fer valoracions del que esdevindrà als propers mesos, pel que fa a la qüestió econòmica, ja que segurament no gaudeixo ni dels coneixements ni l'experiència dels afamats consultors i representants dels governs de torn, malgrat l'evident falta d'ençert majoritari de tots aquests «avisos» als darrers anys. Per tant, no puc fer una valoració objectiva, però el que sí que poso de manifest és la meva reflexió personal, modesta i respectuosa:

Conseqüentment, la meva predicció és la següent:

A) S'apujaran els tipus d'interès, del poc crèdit que quedrà, per a petites empreses i autònoms.

Lluís Badia
Advocat

B) El passiu bancari, és a dir, els que disposit de liquiditat, puja ran la seva remuneració.

C) S'estabilitzarà l'atur però no disminuirà, si bé una especial conflictivitat es donarà en el sector de l'automoció amb una crisi

creixent i imparable respecte de la seva viabilitat.

D) Les Administracions públiques veuràn caure els seus ingressos, especialment els ajuntaments, cosa que comportarà una greu situació de supervivència respecte a molts dels serveis que han vingut donant.

E) S'iniciarà un fre del deficit públic per la pròpia consciència general al respecte.

F) Es produirà un increment dels costos energètics, especialment per aquells de procedència fossil. És possible que a més augmenti la càrrega impositiva sobre determinats productes petrolífers de consum general.

G) Frenarà la inversió pública a tots els nivells, sembla imprescindible una prioritació a l'hora de fer aquesta despesa, en funció de les necessitats objectives i no les de caire electoral.

H) Es produiran greus problemes de refinançament del deficit de les administracions munici

pals, que poden veure tancada «l'aixeta» dels proveïdors financers habituals, fins avui.

I) Crec que s'incrementarà l'IVA fins un màxim de 3 punts, per complimentar la paritat europea en aquest apartat.

J) Es consolidaran la inestabilitat social i la radicalització dels

«No puc fer una valoració objectiva, però el que sí que poso de manifest és la meva reflexió personal i respectuosa»

discursos de sindicats i partits polítics menys centrats i antisistema.

K) Els pensionistes, malgrat els maquillatges polítics que es vulguin fer, tindran menys poder adquisitiu.

L) La competitivitat de la nostra economia tornarà a ser el gran problema, amb la necessitat d'esforços a l'hora d'incentivar la cre-

ació de llocs de treball, com una qüestió fonamental de tots els governs.

M) Els funcionaris seguiran sacrificant-se en els seus ingressos com a treballadors públics.

Bé, segurament podríem incloure aquí altres qüestions tam-

«Podriem incloure aquí altres qüestions també vitals per la nostra solvència de país»

bé vitals per la nostra solvència de país, crec que la realitat és la que és, i hem de fer els esforços que calguen per no caure, si fos el cas, en aquell esvoranc que suposaria entrar en fallida, ja que segurament les conseqüències serien més devastadores respecte d'allò que hauria de ser sagrat en el seu manteniment: el propi Estat del benestar.

CARTES

Sueldos vitalicios

«Quién se merece el paraíso?» Hablar de cuánto se cobra es una especie de mala educación y saber hasta cuándo un lujo al alcance de un séquito exquisito. En tiempos de carencias sin creencia los sueldos desorbitados, los contratos blindados, los puestos de confianza y las pensiones vitalicias quedan en el entredicho de la moralidad como recursos de compensación. Decretazos de conveniencia que quedaron impuestos para llenar el disfrute de por vida de unos cuan-

tos elegidos con el dedo índice dado al sumario y mantendidos por la mala costumbre del impuesto constante y variable de casi todos. La cigarra se echó a dormir después de cumplir con su recital memorizado y es ahora cuando la hormiga obra, sin hacer mucho ruido y con menos nubes y luces que nunca, mantiene su estrido y estilos ritmo de vida. El éxito es adusto, la victoria efímera y hasta la moda parece que perece. ¿A quién se le ocurrió acatar esta impuesta de huevos? ¿qué sociedad puede mantenerse

pagando por lo hecho y desechado y no invirtiendo en el por hacer? El contrato fin de obra queda remunerado, barrido y barrido al finalizar el trabajo realizado al acabar el cumplimiento del acuerdo, ¿por qué un ex presidente, en efecto, ha de recibir por defecto efectivo montante de lo montado cuando ya se ha bajado del caballo? Si este país sigue funcionando con funcionarios que no funcionan y asalariados de por vida que han figurado cuatro u ocho años, ¿cómo que quieren aumentar la edad de jubilación a

los peones hormigueros en un par de años más? ¿es esa la mejor solución para contrarrestar el aumento de la esperanza de vida? Por cierto, ¿quién vive más, el que recibe sin dar palo o el que da sin remedio sus impuestos a palas? Como en cada cadena o círculo es necesario el pez que muere y la cola que escapa, pero... el círculo vicioso puede corromperse y la cadena sumisa salirse del eje cuando menos se lo espere la rueda y si no miren a Túnez o echen un vistazo a Irlanda, Egipto, Jordania y Argelia se sumarán a Car-

tago para ser el escaparate de la escapatoria del mundo sumiso. «Todo no es para siempre ni debe darse de por vida». Oscar Molero Espinosa
Els Pallaresos

Quina és la solució

Sobre Campo Claro pude leer la semana pasada un artículo del señor Morcillo. Quiero hacerle llegar al señor Morcillo, así que a todos los habitantes del barrio que, como vecino de Camp Clar, me parece indignante que un presidente se queje por una estrella de Navidad, y diga que

Campo Claro está olvidado por el alcalde que más ha hecho por este barrio. Pongo en evidencia que el señor Morcillo vincula su color político, como miembro de la ejecutiva de CiU y a la vez presidente de la AAVV y lo mezcla todo. Le recomiendo que en vez de gastarse el dinero de la AAVV en encuentros con la candidata de CiU y otras cena, trabaje por el barrio y no por usted mismo. No utilice la AAVV como trampolín político y a fines personales. Iván Casals
Camp Clar (Tarragona)